

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 17. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 12. februar 2016.

Tidspunkt: kl. 10.00

Sted: vær. 2-133

Til stede: Mette Gjerskov (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Erling Bonnesen (V), Morten Løkkegaard (V), Jens Joel (S), Søren Søndergaard (EL), Christian Poll (ALT), Martin Lidegaard (RV), og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: miljø- og fødevarerminister Eva Kjer Hansen, statsminister Lars Løkke Rasmussen og minister for børn, unge og ligestilling Ellen Trane Nørby

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3446 (landbrug og fiskeri) den 15. februar 2016

1. Formandskabets arbejdsprogram for første halvår 2016

– Orientering fra formandsskabet

Rådsmøde 3446 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EU-note (15) – E 4 (EU-note af 29/10-15 om Kommissionens arbejdsprogram for 2016)

EU-note (15) – E 3 (EU-note af 8/10-15 om EU's politiske prioriteter for 2016)

EUU alm. del (15) – bilag 330 (internt) (kommenteret dagsorden)

Miljø- og fødevarerministeren: Det første punkt er formandskabets arbejdsprogram, hvor formandskabet vil fortælle om deres prioriteter for første halvår 2016. Her vil jeg henvise til samlenotatet.

Christian Poll glædede sig over at se ordet bæredygtighed i formandskabets program.

Miljø- og fødevarerministeren svarede, at bæredygtighed var et vigtigt element i arbejdsprogrammet, og hun så frem til det hollandske formandskabs resultater.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en bæredygtig forvaltning af de eksterne flåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008

– *Orientering fra Kommissionen/ udveksling af synspunkter*

KOM (2015) 0636

Rådsmøde 3446 – bilag 1 (samlenotat side 4)

EUU alm. del (15) – bilag 330 (internt) (kommenteret dagsorden)

Miljø- og fødevareministeren: Punkt 2 er en første præsentation af Kommissionens nye forslag om eksternt fiskeri – altså f.eks. fiskeritilladelser for EU-fartøjer, der fisker uden for EU-farvande, og tilsvarende tredjelandsfartøjer, der fisker i EU-farvande.

Det er som sagt en første præsentation, men Danmark og andre medlemslande har allerede fokus på, at der ikke bliver opstillet tunge administrative procedurer, der vil kunne genere fiskere og medlemslandenes administration. Norge er f.eks. et tredjeland, og danske fartøjer, der fisker i norsk farvand, kan derfor potentielt blive berørt. Bl.a. derfor har vi opmærksomhed på sagen. Det bliver en sag, som vi vender tilbage til.

3. Etablering af en EU-plattform for dyrevelfærd

– *Præsentation/orientering/udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3446 – bilag 1 (samlenotat side 6)

EUU alm. del (15) – bilag 326 (høringsvar vedr. Kommissionens forslag om etablering af EU-plattform for dyrevelfærd)

EUU alm. del (15) – bilag 330 (internt) (kommenteret dagsorden)

Miljø- og fødevareministeren: Under punkt 3 om dyrevelfærd vil Danmark sammen med Tyskland, Holland og Sverige præsentere et fælles oplæg om at etablere en EU-plattform for dyrevelfærd. Sundhedskommisæreren støtter overordnet ideen.

Platformen vil give mulighed for drøftelser af dyrevelfærd både mellem organisationer og sektorens og medlemslandenes repræsentanter. Fra de fire landes side mener vi, at det er vigtigt at sætte mere fokus på gennemførelse og overholdelse af EU-lovgivningen om dyrevelfærd. Derudover kan det også være et forum for nye ideer på dyrevelfærdsområdet.

Vi skal undgå at ende i en situation, hvor en lille gruppe nordeuropæiske medlemslande presser på for mere dyrevelfærd, mens det bliver afvist kategorisk af de syd- og østeuropæiske medlemslande. En EU-plattform kan forhåbentlig styrke samarbejdet mellem sektoren, organisationer og myndigheder på området.

Kenneth Kristensen Berth tog hatten af for landene bag initiativet og for det hollandske formandskab, der havde sat det på dagsordenen. Der var uden tvivl behov for det med de meget forskellige standarder for dyrevelfærd, der er i EU. Handlede det kun om produktionsdyr eller også om kæledyr? Han var ikke enig med ministeren i, at dyrevelfærdspolitikken burde være så fælles som mulig. Troede ministeren, at man kunne lave om på, at en række syd- og østeuropæiske lande har notorisk vanskeligt ved at forstå værdien af at beskytte dyrs værdighed? Danmark burde gå forrest på området, og han var i tvivl om, hvorvidt samlenotatets formulering skulle forstås som en neddrogning af ambitionerne for dyrevelfærd med henvisning til noget, der kun måske får succes på EU-plan. Det var vigtigt at sikre sig, at lande som Grækenland og Malta ikke skal svinge taktstokken på dyrevelfærdsområdet i EU. Der var masser af ting, Danmark kunne presse på for at ændre: Maltas nedskydning af fugle, forholdene for vilde hunde i Grækenland og tyrefægtning i Spanien. Kenneth Kristensen Berth var bekymret for, at presset ville gå den anden vej.

Christian Poll mente, det kunne være relevant at koble dyrevelfærdsspørgsmålet med spørgsmålet om antibiotikaresistens. I Danmark får smågrise enten antibiotika eller kobber og zink, fordi de tages fra soen for tidligt. Man kunne løse to problemer på en gang ved at arbejde med fravænningsperioden.

Holger K. Nielsen gik ud fra, at der på grund af subsidiaritetsprincippet var grænser for, hvad man kunne gå ind i. Det var vel meget konkurrencevilkårene, det handlede om.

Miljø- og fødevareministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at hun ikke ville slække på ambitionerne for dyrevelfærd, men rigtig gerne have flere lande med. Det handlede,

som Holger K. Nielsen nævnte, også om konkurrencevilkårene. Man havde f.eks. ofte diskuteret transportreglerne for dyr. Det var et oplagt eksempel på, hvor godt det ville være at få de andre lande med på det danske ambitionsniveau. De fire lande var gået sammen, fordi de havde et forholdsvis højt niveau for dyrevelfærd og ville bruge platformen til at få de andre lande til at interessere sig mere for dyrevelfærd. Kenneth Kristensen Berths eksempler var gode argumenter for at komme videre og løfte dyrevelfærden generelt. Arbejdsformen med platforme var også kendt fra andre områder. Ministeren mente, man skulle bruge flere kræfter på at finde allierede i EU og sætte gang i Kommissionen der, hvor man syntes, den var for tilbageholdende.

Ministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at det både gjaldt produktionsdyr og kæledyr. Der var ingen begrænsning i, hvilke dyrevelfærdsemner man kunne tage op.

Ministeren svarede Christian Poll, at Danmark var meget aktiv i spørgsmålet om antibiotikaresistens. Jf. gårsdagens MRSA-samråd i Miljø- og Fødevareudvalget var det en problemstilling, hun også gerne ville bringe ind i denne sammenhæng, uagtet at der ikke er lige så stor interesse for det i de andre medlemslande. Dyrevelfærd handler også om, at syge dyr godt må behandles, og det var vigtigt at finde den rigtige balance for forbruget. Fravænningsperioden var blevet diskuteret flere gange i Miljø- og Fødevareudvalget, hvor man var i gang med at blive klogere på problematikken.

Christian Poll sagde, at man må gå til problemets kilde. Man ved, at smågrises tarmsystem ikke er klar til fast føde efter 3-4 uger. Ved at øge fravænningstiden behandler man grisene bedre og kommer af med behandlingen med antibiotika og zink og kobber, som bruges i stedet for antibiotika og spredes på landbrugsjorden. Den løsning kunne man arbejde videre med i EU. Var der i øvrigt tanker om at tage en indledende etisk debat om, hvad man forstår ved dyrevelfærd? Her var Mickey Gjerris en relevant ekspert på området.

Miljø- og fødevareministeren svarede, at man ikke havde taget stilling til, hvilke emner man skulle kaste sig over på dyrevelfærdsplatformen. Hun noterede sig synspunktet. Med hensyn til fravænningsperioden sagde hun, at der skal tænkes på tværs.

4. Kommissionens strategi for landbrugsforskning

– *Præsentation*

Rådsmøde 3446 – bilag 1 (samlenotat side 9)

EUU alm. del (15) – bilag 330 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 294 (side 350, senest behandlet i EUU 11/12-15)

Miljø- og fødevareministeren: Punkt 4 er en præsentation af Kommissionens udkast til en strategi for landbrugsforskning. Vi drøftede også landbrugsforskning og bioøkonomi på rådsmødet i december. Der er mange gode takter i Kommissionens udkast, men fokus er på primær landbrugsproduktion. Der så vi gerne et bredere fokus, der inkluderer forarbejdningen af fødevarer og ikke mindst det potentiale, der ligger i den marine sektor.

Vores tilgang vil være, at det er for snævert alene at se på traditionel landbrugsproduktion. Vi vil gerne have, at forskning og innovation inden for bioøkonomien kunne være mere fremadrettet og resultere i nye indtjeningsmuligheder, som også samtidig kan bidrage til at håndtere nogle af de globale udfordringer, vi står over for – f.eks. fødevareforsyning.

5. Internationale handelsaftaler og -forhandlinger på landbrugsområdet

– *Orientering fra Kommissionen*

Rådsmøde 3446 – bilag 1 (samlenotat side 11)

EUU alm. del (15) – bilag 330 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 177 (side 132, senest behandlet i EUU 6/11-15)

Miljø- og fødevarerministeren: Punkt 5 drejer sig om status for handelsforhandlinger på landbrugsområdet, hvor der i samlenotatet er givet en gennemgang af de mange forskellige aftaler og forhandlinger. Jeg vil gerne tilføje, at vi havde et initiativ sidst, hvor handelskommissæren var til stede. Det var en fornøjelse at opleve det engagement fra kommissærens side.

I december blev der indgået en WTO-aftale i Nairobi om landbrug og eksportkonkurrence. Det var ikke en særlig ambitiøs aftale. Vi havde gerne set, at man var gået lidt længere på en række områder. Det vigtigste resultat fra Nairobi er, at der stadig er liv i WTO-forhandlingerne. Den kommende tid skal bruges til at sætte rammer for fremtidige forhandlingsemner. For at sige det ligeud: Det er tungt.

Generelt har det russiske importforbud vist, hvor vigtigt det er, at vi fra EU's side er meget aktive i forhold til at sikre muligheder for eksport til så mange lande som muligt. Det gælder også om at udnytte allerede indgåede handelsaftaler – f.eks. i forhold til at fjerne tekniske handelshindringer.

Vi holdt her i januar en konference i Bruxelles om emnet sammen med både handelskommissæren og sundhedskommissæren. Jeg præsenterede ideer til at gribe tingene lidt anderledes an i samarbejdet mellem Kommissionen og medlemslandene, altså at tænke lidt mere regionalt, så grupper af lande kunne gå sammen. Det var handelskommissæren positiv over for, så vi håber, Kommissionen vil følge op på det.

6. Eventuelt

Formanden nævnte, at Morten Løkkegaard og hun havde været til et meget veltillægt COSAC-møde, som ministeren gerne måtte rose formandskabet for, hvis hun fik lejlighed til det.

Miljø- og fødevarerministeren sagde, at det var vigtigt at kæde Rådet sammen med de nationale parlamenter, og at COSAC netop var et forum, der kunne bruges til det.

7. Siden sidst

Miljø- og fødevarerministeren: Under siden sidst vil jeg lige nævne, at de lave priser på især mælk og svinekød vil komme op under eventuelt og som en frokostdrøftelse på rådsmødet. Især fra fransk side bliver der rejst krav om nye markedstiltag. Det vigtigste er, at vi ikke genindfører udbudsstyring og kvoter. Det forventes, at bliver et egentligt dagsordenpunkt på rådsmødet i marts, så det vender vi tilbage til.

Jeg vil også orientere om en præjudiciel sag ved EU-Domstolen – sag nr. C-112/15. Det er en udløber af en sag, som Århus Slagtehus A/S m.fl. har anlagt mod Miljø- og Fødevarerministeriet og Fødevarerstyrelsen ved Østre Landsret. Under retssagen ved Østre Landsret besluttede Landsretten at forelægge præjudicielle spørgsmål om fortolkning af kontrolforordningen for EU-Domstolen.

Sagen ved EU-Domstolen drejer sig om, hvorvidt det er i overensstemmelse med kontrolforordningen, at gebyret for kødkontrol omfatter udgifter til uddannelse af tilsynsteknikere, herunder om det kan omfatte løn til personer, der ansættes, for at grunduddannelsen til tilsynstekniker kan gennemføres.

Kommissionen har afgivet indlæg i sagen. Kommissionens fortolkning er, at udgifter til selve grunduddannelsen som tilsynstekniker ikke kan indgå i beregningen af gebyrer, der pålægges fødevarermyndigheder. Domstolen har ikke ønsket mundtlig forhandling eller en udtalelse fra generaladvokaten i sagen. Så det næste, der sker, er, at der falder dom. Det sker formentlig i løbet af de nærmeste måneder. Det er vanskeligt at spå om udfaldet af dommen. Men jeg må dog erkende, at Kommissionens indlæg til støtte for slagterierne – og domstolens afvisning af mundtlig forhandling – kan være indikationer på, at sagen ikke vil falde ud til regeringens fordel.

Når dommen fra EU-Domstolen foreligger, skal Østre Landsret tage stilling til, hvilken betydning den skal have for den nationale retssag og det eventuelle tilbagebetalingskrav, der er rejst der. Men jeg kan sige, at uddannelsen af nye tilsynsteknikere er sat i bero, mens vi venter på domstolens vurdering.

Formanden havde i orienteringen om svinekøds- og mælkepriser bidt mærke i, at ministeren ville lægge vægt på, man ikke skal tilbage til udbudsstyring og kvoter. Hun ville gerne sikre sig, at man heller ikke vil tilbage til eksportstøtte, hvor man dumper EU-varer rundt omkring i verden for at slippe af med dem.

Miljø- og fødevarerministeren svarede, at Danmark ikke havde forslag til konkrete initiativer. Debatten var foranlediget af Frankrig, der gerne ville i gang med alle mulige støtteordninger – igen. Sidst var der blevet sat 500 mio. euro af, og det lød måske af meget, men da de først var delt ud, gav det bare godt 80 mio. kr. i støtte i Danmark. Det var ikke den slags tiltag, ministeren ønskede. Hun troede mere på markedsåbninger og andre tiltag med fremtid i. Drøftelsen ville tage udgangspunkt i Frankrigs ønsker, men det ville også være et punkt på rådsmødet i marts, hvor hun ville vende tilbage og orientere om Danmarks og de

øvrige landes forslag til initiativer. Ministerens linje var, at man skulle finde nye markedsmuligheder. Uanset hvilke aftaler man ville nå frem til, var Rusland selv i gang med at opbygge bedrifter og forsyningsikkerhed.

Formanden bad ministeren bekræfte, at Danmark ikke ønsker eksportstøtte, som det bliver foreslået med jævne mellemrum.

Miljø- og fødevareministeren svarede, at egentlig eksportrestitution var blevet forbudt i WTO. Det var det udkomme, Nairobi-forhandlingerne havde haft.

Holger K. Nielsen bemærkede, at man ville lade uddannelsen til tilsynstekniker gå i stå. En sag kan tage lang tid – var det ansvarligt at stoppe uddannelsen? Ville det ikke betyde en svækkelse af fødevarekontrollen? Og hvad ville det koste at tabe sagen?

Miljø- og fødevareministeren svarede, at man forventede en afgørelse i løbet af de næste måneder. Østre Landsret skulle træffe en endelig afgørelse. Der kunne i værste fald blive tale om et tilbagebetalingskrav på omkring 94 mio. kr., hvis man gik helt tilbage til da ordningen blev indført. Ministeren mente ikke umiddelbart, der var noget problem, men der måtte ikke gå for lang tid inden afklaringen af, hvordan uddannelsen skulle finansieres.

Punkt 2. Forelæggelse af Det Europæiske Råd den 18.-19. februar 2016

Det Europæiske Råd 18-19/2-16 – bilag 1 (fortroligt) (udkast til kommenteret dagsorden)

Det Europæiske Råd 18-19/2-16 – bilag 3 (brev fra formanden for DER vedr. udkast til pakke om aftale om genforhandling af Storbritanniens forhold til EU)

Det Europæiske Råd 18-19/2-16 – bilag 4 (fortroligt) (udkast til konklusioner)

Statsministeren: Torsdag og fredag i vinterferien er der møde i Det Europæiske Råd, hvor hovedemnet er Storbritanniens genforhandling af sit forhold til EU. Der vil også være en drøftelse af migrations- og flygtningekrisen som et fast punkt på dagsordenen.

Storbritannien og EU

Statsministeren: Hvad angår Storbritanniens genforhandling af sit forhold til EU, offentliggjorde formanden for DER den 2. februar sit udspil til en samlet pakke, som skal drøftes og forhåbentlig vedtages torsdag og fredag. Det er et udspil, der set med regeringens øjne er ganske glimrende som et udgangspunkt for forhandlingerne. Jeg synes, at det rammer den rette balance og fremstiller en løsning, som på den ene side skal fastholde Storbritannien i EU, og som på den anden side – og som en forudsætning for, at man kan indgå en aftale – er acceptabel for alle andre medlemslande. Pakken består af udkast til en afgørelse fra stats- og regeringscheferne forsamlet i DER, altså en folkeretlig aftale, der får virkning fra det tidspunkt, hvor briterne erklærer, at de fortsat vil være medlem af EU. Desuden indeholder pakken et udkast til udtalelse fra medlemsstaterne forsamlet i DER og et udkast til en række erklæringer fra henholdsvis DER og fra Kommissionen.

Jeg synes, at det er vigtigt at slå fast, at pakkens formål er at fastholde Storbritannien i EU. Derfor baserer pakken sig også på de ønsker, som premierminister Cameron udtrykte i sit brev af 10. november sidste år. Det har været meget vigtigt for Donald Tusk ikke at gå ind i spørgsmål, som ikke er blevet rejst fra britisk side, men altså fokusere på den britiske ønskeseddel. Det betyder omvendt ikke, at der ikke så også er noget til os andre i pakken. Det er der faktisk. Der er rigtig mange elementer, som falder sammen med de danske synspunkter, og som vi vil arbejde hårdt for at fastholde. For det første er der en rigtig god tekst om velfærdsydelse, herunder forslag om indeksering af børnechecks, som sendes ud af landet, tilbagerulning af Metockdommen, som mange sikkert kan huske gav os grå hår i hovedet for nogle år tilbage. For det andet indeholder udspillet en række gode principper om sikring af ikkeeurolandes interesser, som man lægger op til at skrive ind i traktaten på et senere tidspunkt, når den skal til revision. For det tredje indebærer pakken mere indflydelse til nationale parlamenter, og for det fjerde understreges respekten for, at der er forskellige veje til integration for forskellige lande. For det femte indeholder udspillet et klart signal om, at vi skal styrke Europas konkurrenceevne, bl.a. ved at reducere virksomhedernes administrative byrder.

Det er så pakken eller udspillet, men der er også og har været mange drøftelser imellem medlemsstaterne, og der er der fortsat meget forskellige holdninger til visse ting, både hvad angår fri bevægelighed og velfærdsydelser, og til den del af teksten, der vedrører forholdet mellem euro- og ikkeeurolande, og derfor kan man endnu ikke være sikker på, at alt det, som formanden har lagt på bordet, kommer til at være en del af den endelige pakke. Så den er så at sige ikke hjemme endnu. Selv om vi forhåbentlig får en aftale, vil det være sådan, at den først træder i kraft, når den britiske befolkning bekræfter fortsat EU-medlemskab. Den danske interesse er meget stærk, ikke kun når det handler om, at Storbritannien skal blive EU, men også derved, at andre ting, som vi har kæmpet hjem på siden, kun får en retsvirkning, hvis briterne stemmer ja.

Med respekt for, at udenrigsministeren har gennemgået det her i udvalget og har fået mandat, vil jeg alligevel sige lidt mere om pakkens enkelte elementer. For så vidt angår forholdet mellem euro- og ikkeeurolande, er det set med danske øjne meget positivt, at det bliver slået fast, at nye tiltag, som eurolandene beslutter sig for, også skal være åbne og frivillige for ikkeeurolande. Det er også meget positivt for os, at det fastslås, at spørgsmålet, der vedrører EU-28, skal drøftes og besluttes af alle 28 medlemslande. Det har længe været en dansk prioritet, og det er godt at få den understreget. Det er også i overensstemmelse med vores ønsker og prioriteter, at der nu kommer et stærkt fokus på styrkelsen af det indre marked og på forbedringen af EU's konkurrenceevne. Det har længe været dansk politik, at vi skal reducere virksomhedernes administrative byrder, regulere mindre og bedre, så det er klart signal, vi kun kan være tilfredse med. Det er også meget positivt, at der lægges op til en styrkelse af de nationale parlamenters rolle i lovgivningsprocessen. Vi har i Danmark en lang tradition for stærk parlamentarisk inddragelse og et meget aktivt Europaudvalg, og vi har for tiden også drøftelser om, hvordan vi kan styrke det yderligere oven på nejet i december. I det lys kan man derfor kun støtte forslaget om, at 55 pct. af de nationale parlamenter kan give et såkaldt rødt kort, hvis et forslag betragtes som værende i strid med nærhedsprincippet. I spørgsmålet om en stadig snævrere union er der fundet en god balance, hvor udlægningen af traktatens tekst på området svarer godt til den danske opfattelse. Derfor håber jeg også, at alle lande kan leve med udspillet, som understreger, at ingen er forpligtet til yderligere integration.

Så er der det spørgsmål, som også har været centralt i den offentlige debat om velfærdsydelser og fri bevægelighed. Pakken indeholder en række gode elementer, som vi ser positivt på. Det gælder som sagt ikke mindst muligheden for at indeksere børneydelser i forhold til barnets bopæl og tilbagerulning af Metockdommen, og derudover er det positivt, at det fastslås, at det er op til EU-medlemslandene at fastlægge de grundlæggende principper for deres sociale sikringssystemer. På den baggrund kan man vel sige, at aftaleudkastet definerer nogle vigtige principper, som vi kan støtte os til, og som andre også kan basere sig på, når vi senere på året skal i gang med at forhandle den såkaldte mobilitetspakke, altså forordning 883. Det ligger helt i tråd med regeringens holdning om, at EU ikke skal udvikle sig til en social union. EU-borgere skal flytte sig for at få arbejde, ikke for at søge det højeste niveau for sociale ydelser. Det er vores position. Men jeg må også sige, at det langt fra er alle lande, der er glade for denne del af pakken. Og særlig er det sådan, at forslaget om indeksering af børnechecken er under hårdt pres, og derfor

bliver det noget, som Danmark sammen med Storbritannien skal kæmpe for at fastholde, og ikke noget, der kan garanteres på forhånd.

Endelig vil jeg nævne, at Storbritanniens hovedkrav om at begrænse de særlige britiske in work-benefits i en 4-årig periode er inkluderet i udspillet. Det er gjort på en måde, så der ikke er behov for traktatændringer, og da jeg har besøgt af Cameron for 1 uge siden, understregede han over for mig, at den del af pakken er et helt afgørende element for Storbritannien. Alt i alt er det min vurdering, at der er god mulighed for, at udspillet fra Donald Tusk kan danne grundlag for en god løsning på det kommende topmøde, og jeg vil gøre, hvad jeg kan, for målrettet at arbejde på et resultat, der kan hjælpe Cameron til at vinde den kommende folkeafstemning om Storbritanniens medlemskab. Det er på alle måder i en dansk, men også europæisk interesse, og så har det den sidegevinst, at det bidrager til at trække EU i en retning, som vi går ind for. Så vi har chancen for at opnå nogle gode resultater, hvis der kan skabes opbakning til det udkast, som ligger på bordet nu.

Migration

Statsministeren: Et andet vigtigt tema på topmødet er migration, hvor der er lagt op til en statusdrøftelse. Jeg kan ikke udelukke, at der i lyset af situationens alvor kan komme en diskussion om den videre vej frem. Der blev sidste år truffet en stribe vigtige beslutninger, der gik i den rigtige retning, om at styrke kontrollen med de ydre grænser og om at sikre effektiv modtagelse af migranter, så de kunne registreres, og man kunne sondre mellem dem, der har et egentligt beskyttelsesbehov, og dem, der de facto er økonomiske flygtninge. Der blev indgået en aftale med Tyrkiet med henblik på at bremse strømmen af migranter og asylansøgere. Så målt på beslutninger, skete der sådan set meget, der trak i den rigtige retning. Målt på handling, er det noget mere nedslående, for det er i den grad gået alt for langsomt med at gennemføre beslutningerne, og det bliver vi nødt til at gøre noget ved. EU står i en yderst alvorlig situation, og derfor er det vigtigt at få en retvisende status over, hvordan det går med at implementere beslutningerne. Skal man glæde sig over en ting, er det, at der efterhånden er en bred erkendelse af, at forudsætningen for en løsning er, at der meget effektivt gøres noget ved kontrollen af vores eksterne grænser. Og at det, indtil den kontrol fungerer, er helt nødvendigt at opretholde en midlertidig kontrol ved visse af de interne grænser.

Det er også i det lys, at Kommissionen og Rådet allerede har taget skridt til at sikre, at medlemsstaterne kan opretholde en midlertidig grænsekontrol ud over den 8-månedersgrænse, som ellers gælder i normale situationer, og som Tyskland rammer allerede her i maj måned. Det er vel ved døgnskiftet mellem den 12. og den 13. maj, at Tyskland når begrænsningen på 8 måneder og dermed ikke kan forlænge sin midlertidige grænsekontrol inden for reglerne. Der er behov for at få justeret den for at give os et yderligere pusterum, selv om det ikke er en varig løsning. Jeg forventer, at vi får en orientering om status over drøftelserne med Tyrkiet. Hvis ikke der er udsigt til, at Tyrkiet meget snart

bremser strømmen til Grækenland effektivt, bliver man nødt til at se på alternative muligheder for at bremse strømmen via den vestlige Balkanrute. Jeg vil understrege, at det haster med at få gennemført de beslutninger, vi har truffet, og at vi fra dansk side er parate til at se på alle realistiske løsningsmuligheder, der kan bidrage til at bremse tilstrømningen.

Det europæiske semester

Statsministeren: Endelig ventes Det Europæiske Råd at tilslutte sig anbefalingerne til euroområdet som helhed under det europæiske semester. En nærmere drøftelse af den økonomiske situation i EU inden for rammerne af det europæiske semester vil dog ikke finde sted på dette rådsmøde, men først på rådsmødet i marts.

Kenneth Kristensen Berth kaldte rådsmødet for et af de mere afgørende. Statsministeren skulle først og fremmest varetage danske interesser. Det lød bare på ham, som om Danmarks interesser var fuldstændig sammenfaldende med Storbritanniens, og at det kun handlede om at bære de britiske ønsker igennem. Storbritannien havde brug for Danmarks tilslutning, og Danmark havde brug for en parallelaftale om Europol – hvorfor ikke bringe det op på mødet og lægge pres på de øvrige lande? Udfordringen af den danske velfærdsmodel begrænser sig ikke til børnepenge, den gælder også SU og dagpenge. Her var definitionen af vandrende arbejdstagere central. EU-Domstolen har defineret det som en, der arbejder 5,5 timer om ugen. Hvorfor tager regeringen ikke de ting op nu, hvor Storbritannien har startet en diskussion og ovenikøbet har brug for dansk tilslutning?

Martin Lidegaard sagde, at Radikale Venstre var glad for at give regeringen mandat til at støtte den foreslåede løsning. Samlet set var det en god pakke. Der var ikke tale om et mindre EU, men om et bedre EU. Det var en ekstra glæde at konstatere, at statsministeren var kommet tilbage på et mere konstruktivt EU-spor efter folketingsvalgkampens EU-skepsis. Han håbede på mindre slinger i EU-linjen fremover.

Martin Lidegaard var knap så glad for, hvad statsministeren sagde om migration. Det er kun en fælles EU-løsning, der kan løse flygtningeproblemerne. Statsministeren havde ret i, at det kunne blive meget svært at håndtere, når vinteren blev afløst af forår, og der kommer større flygtningestrømme. Derfor var han i tvivl om, om der var tid til den lidt tilbage-læenede danske holdning, hvor man venter og ser, hvad de andre siger, før man tager stilling. Kunne Danmark ikke have en mere klar holdning til, hvordan man nærmer sig en holdbar fælleseuropæisk løsning bestående af ydre grænser, hotspot, der kan sortere flygtninge fra illegale immigranter, større indsats i nærområderne og en større fordeling i Danmark? Danmark dikterede ikke EU's politik, men det har betydning at melde en holdning ud.

Jens Joel delte ligesom regeringen mange af Storbritanniens bekymringer. Han forstod, at diskussionen var defineret af Storbritannien. Men man havde nu et vindue til at rejse nogle af de debatter, som den nuværende og tidligere statsminister havde prøvet at rejse

for at sikre den danske velfærdsmodel på et indre marked med fri bevægelighed. Hvad var strategien frem mod forhandlingerne om mobilitetspakken? Det er vigtigt at sikre, at man ikke bare kan komme ind fra højre og være dagpengeberettiget. Bruges forhandlingerne til at lægge bunden for, at Danmark sammen med de øvrige skandinaviske velfærdsstater kan få lov at definere forskellige måder at være EU-land på? Socialdemokratiet ville ikke begrænse EU-samarbejdet, men var enig med statsministeren i, at man må begrænse, hvem der må modtage ydelser.

Jens Joel var enig med Martin Lidegaard i, at det kunne være rart at høre mere om planen for at få styrket de ydre grænser. Diskuterede man også muligheden for at skrue op for hjælpen og forhindre, at flere bliver tvunget på flugt? Det var påfaldende, at man havde kæmpet så meget om den interne fordeling og lagt så lidt pres på de mere modvillige lande for at hjælpe, også i nærområdeindsatsen.

Søren Søndergaard bad statsministeren bekræfte, at der ikke var noget hastværk i forhandlingerne med Storbritannien, som har frem til slutningen af 2017 til at afholde deres folkeafstemning. Hvis man ikke fandt en løsning lige på det kommende topmøde, var der et helt år til at finde en løsning.

Han bad statsministeren redegøre for teknikken. Der skulle indgås en aftale på rådsmødet, hvis man kunne blive enige. Og så skulle det afgøres ved en folkeafstemning i Storbritannien. Men en række af de ting, man bliver enige om på rådsmødet, kræver traktatændringer, eller at Europa-Parlamentet inddrages i lovgivningen. Kunne den lovgivning så nå at blive gennemført inden den britiske folkeafstemning? Hvis ikke var det meget nemt for den britiske nejside – for så ved man reelt ikke, hvad aftalen går ud på.

Søren Søndergaard syntes, regeringen havde været for defensiv, når den ikke havde rejst de to store sager for Danmark. Den ene var social dumping, som er det helt store problem, også med hensyn til de sociale ydelser, der bliver brugt til at skabe social dumping. Regeringen kunne have haft nogle klare forslag. Det andet spørgsmål gik på retsforbeholdet. Sagen med Storbritannien afspejler ikke et rent britisk problem, men derimod at der bredt i Europa er en utilfredshed med, at EU bestemmer for meget eller i hvert fald ikke skal bestemme mere. Det så man f.eks. i Danmark den 3. december, hvor den danske befolkning sagde nej til, at EU skulle bestemme mere over dansk retspolitik. Det er ikke det samme, som at man ikke ønsker et mellemstatsligt samarbejde, det kræver bare nogle parallelaftaler. Og det var der nogle i Bruxelles, der havde vanskeligt ved at finde ud af at lave. I en situation, hvor Danmarks stemme var afgørende, ville det selvfølgelig være rigtigt at inddrage det i forhandlingerne.

Nikolaj Villumsen henviste til en artikel i Berlingske Tidende om et læk fra det seneste G20-topmøde, hvor Donald Tusk og Jean Claude Juncker havde mødtes med den tyrkiske præsident Erdoğan. Jean Claude Juncker havde angiveligt sagt til Erdoğan, at man havde været flink og tilbageholdt EU's årlige rapport om Tyrkiet, som havde en klar kritik af landets grove undertrykkelse, til den tyrkiske valgkamp var ovre. Det var dybt kontroversielt, hvis Kommissionen havde ført valgkamp for den tyrkiske præsident. Under valgkampen var der

blevet fængslet journalister og angrebet oppositionspartier, uden at myndighederne greb ind. Det var også kontroversielt, at Erdoğan ville have flere penge fra EU, hvis ikke han skulle transportere flygtninge frem til EU's ydre grænse i busser. Det var en voldsom trussel. Hvad mente statsministeren om EU's støtte til Erdoğan's valgkamp og truslerne fra ham? Danmark skulle til at give mange millioner kr. til Erdoğan – var det her måden, samarbejdet skulle foregå på?

Formanden ville lade statsministeren vurdere, hvor meget af Nikolaj Villumsens spørgsmål der lå inden for dagsordenen.

Rasmus Nordqvist sagde, at Alternativet ikke havde støttet det forhandlingsoplæg, udenrigsministeren havde forelagt dagen før. Han var især bekymret over, at den generelle nødbremse var formuleret, så det nærmest var en sær aftale for Storbritannien. Ville et EU lavet ud af sær aftaler være særlig stærkt? Kommissionen havde lige pludselig fået nogle informationer, der viser, at Storbritannien står i en exceptionel situation. Men Kommissionens tal stammer fra 2013, hvor der ikke var noget, der tydede på, at nogen lande var særlig udsat. Kunne man ikke have analyseret, hvilke lande der havde hvilke udfordringer, og så have taget det op i forhandlingerne om mobilitetspakken som en samlet europæisk udfordring? Sær aftaler underminerer det solidariske i EU, mente Rasmus Nordqvist.

Statsministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at det af mange grunde var i Danmarks interesse at få en aftale, der øger sandsynligheden for, at Storbritannien kan blive i EU. Det er vigtigt, at Storbritannien forbliver i EU, fordi det er en vigtig samhandelspartner, og fordi Storbritanniens positioner i politiske diskussioner ofte matcher de danske – nemlig at EU skal fokusere på konkurrencedygtighed, indre marked, undgå bureaukrati og undgå at udvikle sig til en social union. Uden Storbritannien ville danske synspunkter være svækket. Derfor bidrager Danmark på en måde, der skaber et resultat, der gør det nemmere for Cameron at få et ja. Han betragtede Danmark som en allieret til Storbritannien i processen. Det ville være kunstigt, hvis Danmark angreb den skitse, der lå på bordet, udvandede den og pludselig skabte problemer. Det ville være det modsatte af klogt. Derfor går Danmarks arbejde ud på at få indhold i aftalen, der både matcher danske og britiske interesser. Og det har man fået: indeksering af børnecheck – som langt hen ad vejen en dansk opfindelse. Dengang den daværende regering på baggrund af forspillet til en åbningskrivelse valgte at ændre administrationen af det optjeningsprincip, der ellers var dansk lov, udviklede den daværende danske opposition dette forslag om indeksering af børnechecken inspireret af de aflønningsmekanismer, der var for Kommissionens udstationerede medarbejdere i forskellige lande. Der skulle kæmpes for det forslag. Fra Tusks første udspil til det, der nu lå på bordet, var der sket en lille udvanding. Den var altså ikke hjemme endnu.

Statsministeren sagde, at det danske dagpengesystem skulle forsvares, og at man skulle stå vagt om det reelle indhold i definitionen af vandrende arbejdstagere. Her lå der nu en god tekst, som var et stærkt afsæt for forhandlingerne om mobilitetspakken. Det var ikke i dansk interesse at opfinde yderligere krav, som forplumrede det. Det var i dansk interesse at sørge for, at der ikke sker en udvanding.

Der var ikke, som Martin Lidegaard sagde, slinger i regeringens EU-linje. Statsministeren mente, at et bedre EU i nogle sammenhænge godt kunne være et mindre EU. Når man vil lave bindende mål for deregulering af erhvervslivet, var det mindre EU-intervenering. Når man lægger op til at kvalitets sikre eksisterende EU-lovgivning ud fra subsidiaritetsprincippet, var det også mindre EU, der er mere fokuseret på det væsentlige og overlader mere til de decentrale niveauer. Dermed havde han nok også svaret Jens Joel på hans spørgsmål om næste skridt, som var at få aftalen på plads, så der var en politisk trædesten i forhandlingerne om mobilitetspakken. Her måtte man hæfte sig ved, at den nuværende Kommission modsat den foregående har en mere pragmatisk tilgang. Det var ikke længe siden, der nærmest var et angreb på den finske model – og afledt af det også det danske dagpenge-system. Her havde Kommissionen trukket følehornene til sig. Hvis man oven i det lagde, at man nu får nogle nye formuleringer, gav det en god prognose for en mobilitetspakke med en bedre balance mellem retten til at bevæge sig som arbejdskraft og det enkelte lands mulighed for at sikre sit unikke velfærdssystem.

Statsministeren svarede Søren Søndergaard, at det var Storbritannien, der afgjorde, om der var hastværk. Det var rigtigt, at der var lovet en folkeafstemning inden udgangen af 2017. Der skal være et grundlag inden da. Det måtte være den britiske premierminister, der initierede drøftelserne, der definerer, hvornår resultaterne er tilfredsstillende, og om han tror på, man får bedre resultater af at lade tiden gå. Men det var nok på det kommende topmøde, at aftalen ville blive indgået. Aftalen er et stykke hen ad vejen folkeretligt bindende med inspiration fra Edinburghaftalen. Den skal implementeres gennem fælles lovgivning, hvor Parlamentet spiller en rolle. Derfor har de største grupper i Parlamentet plus den liberale deltaget i de såkaldte Sherpamøder og givet tilsagn fra et meget bredt flertal i Parlamentet. I sidste ende er det briterne, der ved afstemningen vurderer aftalens indhold. Det hele hviler på et britisk ja.

Statsministeren svarede Rasmus Nordqvist, at nødbremserne principielt gælder alle, men de facto er skræddersyet til Storbritannien, så alle ikke kan bruge den. Det er tilstrømning af europæisk arbejdskraft, der gør det muligt at udløse den, og det, der kan bremses, er in work-benefits, som man ikke har i Danmark, hvor nødbremserne derfor ikke kan anvendes. Statsministeren syntes, aftaler som denne viste en spændstighed i EU-samarbejdet. Der fandtes andre eksempler, f.eks. de danske og de irske protokoller. Hvis EU ikke havde haft en imødekommende tilgang, men derimod havde presset den samme skabelon ned over alt og alle til alle tider, ville man ikke have det EU, man har i dag. Det tjente EU-samarbejdet til ære, at man finder en vej fremad, også i den vanskelige situation, der er opstået i Storbritannien.

Statsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at man skulle være varsom med at kommentere et læk, da der kunne gå nuancer tabt. Erdoğan havde hverken be- eller afkræftet lækkets formuleringer. Det var ikke en passende måde at samarbejde på, hvis man truer med ikke at efterleve sine forpligtelser, hvis andre ikke agerer, som man synes. Det er, hvad man kan sige om det. Man havde lige talt om sagen i alle dens dimensioner i Det Udenrigspolitiske Nævn. En endelig løsning på Europas udfordringer kræver, at mange ting falder på plads på en gang. Tyrkiet skal efterleve sine forpligtelser, både de almindelige folkeretlige

og konventionsmæssige, men også dem, de har påtaget sig i aftalen med EU – at beskytte sine grænser og behandle flygtninge ordentligt til gengæld for et finansielt bidrag fra EU. EU skal også levere på sin del. Der havde været en lille smule forsinkelse, fordi nogle lande havde blokeret for finansieringsnøglerne. Det var faldet på plads. Grækenland skal levere. Og EU skal levere den støtte, der er nødvendig for, at de kan levere.

Statsministeren svarede Martin Lidegaard, at den danske position er, at tålmodigheden ikke kan strækkes meget længere. Ganske få lande i Europa har båret byrderne det sidste år. Det er de samme lande, der tager flygtninge og hjælper i nærområderne. Sidste år gav Danmark fjerdemest til nærområderne og var blandt dem, der tog flest flygtninge. På et tidspunkt er det slut med at køre på fribillet. Derfor havde han også udtalt sig om et stærkere nordisk samarbejde. De nordiske lande var kravlet op fra hver sin ræling, men var nu i samme båd med velfærdssystemer, der ikke kan håndtere tilstrømningen i længden. Den nordiske pasunion var under pres, fordi EU ikke har styr på de ydre grænser. Der skal sendes et budskab om, at der skal ske noget – enten i Tyrkiet eller i Grækenland. Hvis Grækenland ikke leverer, skal Schengensamarbejdet måske designes anderledes.

Søren Søndergard takkede for bekræftelsen af, at der ikke er noget hastværk. Storbritannien er blevet lovet noget, de ikke ved om de får, for det var reelt endnu ikke vedtaget i EU. Han undrede sig igen over, at regeringen glemmer at bruge den mulighed, man har, når ens stemme er afgørende. Man så det samme med Lissabontraktaten, hvor man havde muligheden for at fremtidssikre forbeholdet med parallelaftaler. Uden at spørge befolkningen og uden opbakning nogen steder lavede man en tilvalgsordning. Nu har man igen en afgørende stemme. Det er en markant dansk interesse at få en parallelaftale om Europol, men man bruger ikke muligheden. Statsministeren måtte have en anden måde at sikre parallelaftalerne på. Han skulle ikke komme tilbage og sige, det ikke kan lade sig gøre, når han ikke har forsøgt nu.

Martin Lidegaard støttede varmt, at statsministeren undlod at føre revolverpolitik på et tidspunkt med lidt større problemer i Europa end det danske retsforbehold. Man må finde løsninger i fællesskab frem for at true andre lande. Han var enig med ministeren i, at hverken et mindre eller et større EU nødvendigvis er et bedre EU, men Radikale Venstre blev overrasket, da statsministeren valgte at tilslutte sig Dansk Folkeparti og Liberal Alliances forslag om, at man pr. definition skal have en mere EU-kritisk linje. Radikale Venstre ønskede, at EU bliver større i de store spørgsmål og kunne tale med større vægt, for det er sådan, man kan løse f.eks. flygtningekrisen, og så blander sig mindre i småtingsafdelingen. Det ville være rart, hvis statsministeren blev på det EU-spor.

Martin Lidegaard sagde, at hvis ikke man får realiseret planen og ikke får styr på den ydre grænse, risikerer man at tabe kontrollen endegyldigt. Måske skulle man putte sig lidt mindre og give lidt mere klart udtryk for, hvordan man tror man kommer hen til den løsning, hvis Tyrkiet ikke leverer – eller ikke leverer det hele. Der pågår en intensiv debat i Europa med klare holdninger fra Tyskland, de østeuropæiske lande og Sydeuropa, og det er i dansk interesse at tage mere aktivt stilling.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at man var blevet tudet ørerne fulde om, at det er meget vanskeligt at få en parallelaftale. Skulle man så ikke benytte sig af muligheden nu, hvor man har noget at spille ind med? Han forstod ikke, at statsministeren ikke ville benytte muligheden.

Kenneth Kristensen Berth havde opgivet håbet om at få EU til at gøre noget som helst fornuftigt på migrationsområdet – i hvert fald så længe man ikke får en ny tysk kansler. Han havde dog noteret sig, at forsvarsministeren dagen før på TV2 News tilkendegav, at det danske flådefartøj i det ægæiske hav skulle gelejde flygtningeskibe tilbage til Tyrkiet – og at håndhæve den ydre grænse var netop den rigtige måde at løse problemet på. Kenneth Kristensen Berth tog hatten af for Peter Christensens udmelding og foreslog statsministeren at tage forslaget med på DER.

Rasmus Nordqvist sagde, at EU hverken skulle være rigtigt eller stereotyp, men nu mente andre lande end Storbritannien, at de også stod i en særlig situation med særlige udfordringer. Ville det ikke være bedre at tage det op fælles i forbindelse med mobilitetspakken i stedet for at lave en de facto sær aftale. Skulle man ikke finde ud af, hvad de samlede udfordringer bestod i? Handlede mobilitetspakken ikke netop om, hvordan man beholder forskellige velfærdsmodeller?

Nikolaj Villumsen spurgte, hvad de andre lande kunne have imod, at Danmark tog muligheden for en parallelaftale om Europol op. Det ville da være godt at få en aftale på plads. Det var vel også i de andre landes interesse.

Nikolaj Villumsen syntes, det var vildt, hvis EU virkelig havde støttet den tyrkiske præsident i valgkampen og dermed svigtet de demokratiske kræfter i Tyrkiet. Måske ville statsministeren ikke tage det op på DER, men så kunne man tale om det på et samråd. Erdoğan havde dagen før gentaget sine trusler om at sende flygtninge til EU, hvis han ikke fik flere penge. Det var en kynisk afpresning. Samtidig var Tyrkiet desværre begyndt at skabe flygtninge. Det mindede om borgerkrig i flere byer i det østlige Tyrkiet. Skulle den kurs virkelig belønnes? Skulle man ikke hellere presse på for grundlæggende demokratiske standarder og for at sætte en fredsproces i gang for at undgå endnu en blodig borgerkrig i Mellemøsten?

Formanden henstillede til, at man holdt sig inden for dagsordenen.

Jens Joel var glad for, at statsministeren følte ejerskab over indeksering af børnepenge. Han påpegede, at man let kunne gøre nar af den tidligere regering, men at statsministeren selv havde valgt at følge EU-retten, og at diskussionen var mulig, fordi Storbritannien havde taget den op. Det vindue burde man benytte til at sikre danske interesser. Han anerkendte fuldt ud betydningen af indeksering, Metocktilbagerulning, ikkeeurolandenes muligheder og alt det andet gode, der lå på bordet. Når man nu er enige om bekymre sig for balancen mellem fri bevægelighed og velfærdssystemer, var det underligt at se statsministeren sammen med den øvrige højrefløj ude i et helt andet ærinde i Folketingssalen for et par uger siden. Han kvitterede for statsministerens bemærkning om, at tålmodigheden med de

lande, der ikke gør deres del i flygtningekrisen, var opbrugt. Man skulle ikke kun slå i bordet, når det handlede om at placere mennesker, men også når det handlede om, at alle skal bidrage de akutte sult- og sikkerhedsproblemer.

Morten Løkkegaard havde oplevet den situation, Jens Joel omtalte, meget anderledes og haft svært ved at finde ud af, hvad Socialdemokraterne mente i den sag – og ikke mindst hvad de havde imod i beslutningsforslaget. Han opfordrede statsministeren til at forklare, om det gav nogen mening at inddrage en intern dansk diskussion om Europol i de forhandlinger, han skulle ned til, og om man kunne opnå noget ved det. For ham ville det forekomme utidigt og svække den danske position.

Statsministeren svarede Morten Løkkegaard, at man bare ville legitimere, at alle andre lande møder ind med hver sin kæphest – vel at mærke i en situation, hvor aftalen trækker i en rigtig retning på alle måder. Danmark var tæt allieret med Storbritannien, og det, der lå på bordet, var ikke hjemme endnu. Det hele var under angreb. Man risikerer, at forslaget ikke bliver stærkt nok til, at der kan føres valgkamp på det. Dette angreb kan svække Danmarks interesser, der er sammenfaldende med Storbritanniens – og handler om at undgå, at EU udvikler sig til en social union.

Statsministeren svarede Jens Joel, at han ikke havde gjort nar af den tidligere regering, Venstre havde den position, de havde, og måtte acceptere, at den tidligere regering valgte at administrere i overensstemmelse med noget, man i Kommissionen mente var EU-lovgivning, og i Venstres spillerum efterfølgende har det indgået, at Danmark, før Venstre kom til, helt frivilligt havde lagt sig fladt ned og administreret efter en bestemt opfattelse af EU-retten. At man nu i en årrække har administreret sådan, vil indgå, hvis man på et tidspunkt kommer til en domsstolsafgørelse. Der var en situation, hvor Danmark lagde sig ned for en henvendelse fra Kommissionen, der var niveauet under en åbningsskrivelse, og dermed de facto accepterede Kommissionens retsforståelse. Det rokkede ikke ved Venstres tilgang i sagen, og det var derfor, man havde lagt så meget vægt på at kæmpe for en løsning.

Statsministeren svarede Rasmus Nordqvist, at nødbremserne ikke indgår i en generel forhandling af mobilitetspakken af den grund, at der så ikke ville kunne indgås en aftale med Storbritannien, som har bragt sig i en position, hvor der skal være folkeafstemning om en genforhandlet relation til EU. Det er omstændighederne. Og derfor må en aftale forholde sig til dem. Hvis man kun skulle genforhandle mobilitetspakken, ville det blive svært for Storbritannien at få et ja.

Statsministeren sagde, at han havde svaret på Kenneth Kristensen Berths spørgsmål om at koble Europol-spørgsmålet på den nuværende diskussion.

Statsministeren sagde, at man havde stillet et dansk flådeskib til rådighed for Natos flådestyrke 2 i andet halvår af 2016. Det havde man gjort for længe siden. Diskussionen gik nu på, hvilken opgave NATO skal løse i det tidsrum. Det kommer bl.a. an på, hvordan man får sikret implementeringen af aftalen med Tyrkiet og opbygningen af en græsk ydre grænse.

Danmark skulle selvfølgelig bidrage. Hvis man kunne opnå ordentlig grænsebeskyttelse, herunder returnere folk til Tyrkiet, var det en del af opgaven.

Statsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at der var indbygget et permanent pres på Tyrkiet i aftalen. Der kører ikke bare en pengetransport fra Frankfurt til Tyrkiet med hele milliardbeløbet. Tyrkiet skal levere efterhånden, for at EU udbetaler. Man har selv en interesse i aftalen og i at lægge det pres, der indgår i den. Han var enig i, at hvis der ikke leveres, må man rette sig efter det. Der var et betydeligt diplomati i gang for at sikre, at tingene falder i hak. Hvis resultatet er nedslående, må man agere efter en plan B og en plan C.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, om statsministeren ville bringe den kæphest på banen, der hedder det danske retsforbehold, hvis de andre lande kom med deres kæphest. Der vil typisk være nogle, der købslår lidt. Ville han gå med på det?

Statsministeren sagde, at hvis det hele kører skævt, ville han nok ikke garantere, at han ville bidrage til at få det til at køre mere skævt. Han ville hellere pege på, at mange har nationale ønsker, og at det ikke nyttede at tage dem op.

**Punkt 3. Rådsmøde nr. 3449 (uddannelse, ungdom, kultur og sport - uddannelse)
den 24. februar 2016**

**1. Rådsresolution om fremme af socioøkonomisk udvikling og inkludering i EU
gennem uddannelse: uddannelsesområdets bidrag til det europæiske semester
2016**

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3449 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (15) – bilag 330 (internt) (kommenteret dagsorden)

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling: Det første punkt er vedtagelsen af en rådsresolution om fremme af socioøkonomisk udvikling og inklusion i EU gennem uddannelse, som er uddannelsesområdets bidrag til det europæiske semester 2016. Det er således undervisningsministrenes indspil til Det Europæiske Råds møde i marts. Hovedbudskaberne er, at der som led i den overordnede indsats for at genoprette beskæftigelse og bæredygtig vækst er brug for målrettede reformer af uddannelsessystemerne, som skal gøre dem mere effektive målt på læringsudbytte. Investeringer i uddannelse bør prioriteres. Dette er ikke nødvendigvis et spørgsmål om at øge budgetterne, det kan også handle om at målrette udgifterne bedre. Samtidig bør både uddannelses- og beskæftigelsessektoren prioritere at tackle mismatchet mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og kompetencer, og dette gælder også for kompetencegab, dvs. manglen på kompetencer. Endelig skal uddannelsessystemerne arbejde for at sikre et lige udgangspunkt for alle uanset socioøkonomisk status, migrantbaggrund eller køn. På baggrund heraf udtrykker medlemsstaterne en række hensigter, der skal understøtte budskaberne. Til sidst inviteres Kommissionen til at fremlægge sit kommende forslag til en dagsorden for nye færdigheder i Europa til maj. Den skal bl.a. understøtte udviklingen af færdigheder og kompetencer og opnåelsen af viden i et livslangt læringsperspektiv. Vi støtter fra dansk side vedtagelsen af rådsresolutionen.

2. At forbinde uddannelse, arbejdsmarkedet og samfundet: På vej mod en dagsorden for nye færdigheder i Europa

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3449 – bilag 1 (samlenotat side 7)

EJU alm. del (15) – bilag 330 (internt) (kommenteret dagsorden)

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling: Andet punkt på rådsmødet er en politisk debat om færdigheder og kompetencer, der skal give undervisningsministrene mulighed for at komme med input til Kommissionens kommende meddelelse om færdigheder, som jeg nævnte før. Her vil jeg og mine europæiske kolleger drøfte, hvordan vi kan fremtidssikre os i forhold til behovet for kompetencer på et foranderligt arbejdsmarked.

Rasmus Nordqvist opfordrede til at have fokus på iværksætterdelen. Det er vigtigt at udanne flere til at komme ud og skabe job.

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling svarede, at der fra dansk side var fokus på iværksætteri. Det handler ikke kun om, at man skal tage job, men også om at skabe job – som selvstændig eller ved at få eksisterende virksomheder til at vækste. Der ville også være fokus på det i forbindelse med de løbende diskussioner om revisionen af Erasmus-programmet, hvor man fra dansk side har lagt meget vægt på entreprenørskab og erhvervsuddannelser, så det ikke kun handler om de akademiske kompetencer og uddannelser, men også om, hvad produktionsdelen af arbejdsmarkedet har brug for.

3. Fremme af medborgerskab og grundlæggende værdier gennem uddannelse

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3449 – bilag 1 (samlenotat side 9)

EUU alm. del (15) – bilag 330 (internt) (kommenteret dagsorden)

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling: Det tredje punkt er en udveksling af synspunkter om den opfølgning, der har fundet sted nationalt, regionalt og lokalt, på Pariserklæringen fra marts sidste år om fremme af medborgerskab og grundlæggende værdier gennem uddannelse. Erklæringen blev til som en reaktion fra EU's undervisningsministre på terrorangrebene i Paris og København i januar og februar sidste år. Her vil vi gøre status med det formål at sikre, at Pariserklæringen fortsat er et dynamisk dokument, og for at fremme peer-læring inden for erklæringens område på et mere strategisk politisk niveau. Jeg glæder mig til at deltage i drøftelserne.

Morten Løkkegaard nævnte, at Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur (DG EAC) havde lanceret anden fase af et initiativ, New Narrative for Europe. Første fase lå i Generaldirektoratet for Kommunikation (DG COMM), hvor det havde en klar forbindelse til spørgsmålet om medborgerskab og grundlæggende værdier. Kulturkommissæren havde nu i anden fase lagt vægt på unge, og det syntes Morten Løkkegaard var den rigtige måde at sikre udbredelsen af debatten om europæisk medborgerskab. Han opfordrede ministeren til at forsøge at drille dagsordenen ind i de diskussioner, der foregår i det felt, så det ikke bliver to adskilte initiativer, som det tit sker, når forskellige generaldirektorater styrer det.

Formanden sagde, at oplægget ikke havde været til høring. Det er vigtigt at inddrage folk, når man taler om medborgerskab og grundlæggende værdier. Hvor var inddragelseselementet?

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling havde haft en dialog med Kommissionen om ungdomsperspektivet. Så vidt hun var oplyst, var dokumentet kommet for sent til at sende i høring, men siden pariserklæringen blev til i marts 2015, havde der været en diskussion med en række aktører. De initiativer, der blev taget af undervisningsministeriet i november og december, var forankret i en række workshops med uddannelsesorganisationer og andre aktører. Initiativet til en temauge om medborgerskab på folkeskolerne var bl.a. kommet ud af en høring, så processen havde bygget på dialog og inddragelse.

4. Eventuelt

Der var ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Siden sidst

Der var ingen bemærkninger til dette punkt.

17. Europaudvalgsmøde 12/2-16

Mødet sluttede kl. 13.00.